

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.301 van 7 mei 2014
in de zaak A. 211.073/XIV-35.383**

In zake : Angelo DECEUNINCK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de LOKALE POLITIEZONE MIDOW
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ivan Lietaer
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Rooseveltplein 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 december 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het politiecollege van de politiezone MIDOW van 23 oktober 2013 waarbij “verzoeker vanaf 1 november 2013 voor onbepaalde duur gedetacheerd wordt naar het AIK te Kortrijk”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 april 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Ivan Lietaer, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is hoofdinspecteur van politie (HINP) bij de Politiezone Meulebeke / Ingelmunster / Dentergem / Ostrozebeke / Wielsbeke (MIDOW).

Op 18 september 2006 heeft het politiecollege van de voornoemde politiezone beslist verzoeker bij ordemaatregel voorlopig te schorsen gedurende vier maanden, met inhouding van 10% van zijn wedde. Deze maatregel is mede gesteund op een onderzoek van de Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie ten laste van verzoeker betreffende feiten van aanranding van de eerbaarheid en ongewenste seksuele intimiteiten bij meerdere vrouwelijke collega's. Het verzoek tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing worden verworpen, respectievelijk bij arrest nr. 166.711 van 16 januari 2007 en arrest nr. 179.620 van 1 februari 2008.

De voorlopige schorsing van verzoeker werd telkens met vier maanden verlengd bij besluiten van het politiecollege van 16 januari 2007, 19 april 2007, 6 september 2007, 10 januari 2008, 8 mei 2008 en 25 augustus 2008.

Het politiecollege had omwille van die feiten aan verzoeker ook een zware tuchtstraf (schorsing drie maanden) opgelegd. Deze beslissing werd vernietigd bij arrest nr. 203.929 van 17 mei 2010.

Intussen werd verzoeker bij vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk van 8 januari 2008 en bij arrest van het Hof van Beroep te Gent van 5 november 2008 vrijgesproken omdat de hem ten laste gelegde feiten niet naar genoegen van recht bewezen waren. Dientengevolge heeft het politiecollege op 18 november 2008 beslist de voorlopige schorsing van verzoeker te beëindigen.

Op dezelfde datum heeft het politiecollege een eerste maal beslist om verzoeker vanaf 19 november 2008 voor onbepaalde duur structureel te detacheren naar het arrondissementeel informatiekruispunt (AIK) te Kortrijk. Tegen deze beslissing heeft verzoeker een verzoek tot schorsing en beroep tot nietigverklaring ingediend. Het verzoek tot schorsing werd verworpen bij arrest nr. 194.776 van 29 juni 2009. Het beroep tot nietigverklaring werd ingewilligd bij arrest nr. 213.924 van 16 juni 2011 in essentie omdat de detachering gebaseerd is op de vertrouwensbreuk met verzoeker omwille van de feiten waarvoor hij strafrechtelijk vrijgesproken is, hetgeen een miskennen van het strafrechtelijk gewijsde is.

Ingevolge dit arrest nr. 213.924 van 16 juni 2011 heeft het politiecollege een tweede maal beslist om verzoeker structureel te detacheren naar het AIK. Ook tegen deze beslissing heeft verzoeker een beroep tot nietigverklaring ingediend. Dit beroep werd ingewilligd bij arrest nr. 222.792 van 11 maart 2013, op grond van o.m. de volgende overwegingen:

“32. De formele motiveringswet verplicht het bestuur om in zijn beslissingen melding te maken van de juridische en de feitelijke gegevens die ze verantwoorden. De betrokkene moet op grond van de lezing van de beslissing in staat zijn om de beweegredenen van het bestuur te achterhalen.

33. De bestreden beslissing verwijst naar de regeling van de structurele detacheringen en de soortgelijke toestanden, naar het advies van de korpschef, naar het arrondissementeel protocolakkoord over de personele invulling van het AIK te Kortrijk. Die uiteenzetting betreft de juridische basis van de beslissing. De beslissing stelt voorts vast dat de lokale politie de opgelegde personeelsnorm niet haalt en dat de detachering waartoe beslist wordt “gericht is op de verdere goede werking van de dienst van het AIK te Kortrijk”. Verzoeker wordt dus overgeplaatst omdat de personeelsbezetting van het AIK en de goede werking van die dienst ermee gediend is.

34. De beslissing zelf verduidelijkt niet waarom de noodzakelijke opvulling van het personeelseffectief in het AIK op de best mogelijke wijze gerealiseerd wordt

met de aanwijzing van verzoeker. Die reden kan ook niet teruggevonden worden in het advies van de korpschef.

De ruime discretionaire bevoegdheid die het politiecollege onmiskenbaar heeft bij zijn keuze van het personeelslid dat gedetacheerd wordt, verhindert niet dat verzoeker mag verwachten dat hem wordt duidelijk gemaakt -of dat hij moet kunnen uitmaken- waarom precies hij wordt aangewezen. Die keuze van het bestuur is ook niet zo evident dat zij geen uitleg behoeft, rekening houdend met het gegeven dat het niet gerechtigd is de ervaring, die verzoeker in dat AIK opgedaan heeft, in rekening te brengen omdat het arrest nr. 213.924 zijn eerdere aanwijzing onregelmatig heeft bevonden.

Door in de beslissing geen reden op te geven waarom verzoeker overgeplaatst werd en de beslissing aldus te steunen op zijn discretionaire bevoegdheid, heeft het bestuur een afstandelijke houding aangenomen die verzoeker niet toeliet uitsluitel te krijgen over de impact van zijn verleden op zijn tewerkstelling. Aan verzoeker kan dan ook niet verweten worden dat hij het stilzwijgen van het bestuur over de aanwijzing van zijn persoon begrijpt als een remediëring van het vernietigingsarrest. En die opvatting vindt zelfs steun in het dossier, waaruit blijkt dat verzoeker, toen hij uitgenodigd werd voor het verhoor met het oog op de beslissing over zijn nieuwe rechtstoestand -het verhoor van 27 juni 2011-, zou verhoord worden “omtrent het arrest”.

De bestreden beslissing geeft verzoeker geen antwoord op de vraag waarom, zo het niet was omdat het bestuur zijn misstap, die op het vernietigingsarrest was uitgelopen wou bevestigen, het belang van de dienst vereiste dat precies hij overgeplaatst moest worden.”

Ingevolge dit arrest nr. 222.792 van 11 maart 2013 heeft het politiecollege verzoeker uitgenodigd om gehoord te worden omtrent een nieuw voorstel om verzoeker te detacheren naar het AIK (derde poging). Verzoeker dient een verweerschrift in, waarna het politiecollege geen verder gevolg meer gegeven heeft aan het voorstel om verzoeker structureel te detacheren naar het AIK Kortrijk. Het politiecollege heeft daarentegen op 26 april 2013 beslist verzoeker met ingang van 1 mei 2013 tewerk te stellen in de wijkdienst. Ook deze beslissing heeft verzoeker aangevochten met een verzoek tot schorsing en beroep tot nietigverklaring (zaak 209.052/XIV-35083). Het verzoek tot schorsing werd verworpen bij arrest nr. 225.876 van 18 december 2013 omdat intussen de momenteel bestreden beslissing is genomen en uitwerking heeft zodat de schorsing van de tewerkstelling in de wijkdienst geen nuttig effect meer kon hebben.

Nadat verzoeker met ingang van 1 mei 2013 tewerkgesteld wordt binnen de wijkdienst, heeft de korpschef op 11 oktober 2013 een advies voor het politiecollege opgesteld waarin hij voorstelt verzoeker te detacheren naar het AIK Kortrijk.

Op 16 oktober 2013 werd verzoeker uitgenodigd om over dit voorstel gehoord te worden door het politiecollege op 22 oktober 2013.

Op de hoorzitting van 22 oktober 2013 legt verzoeker een verweerschrift neer zonder dit verder toe te lichten.

Op 23 oktober 2013 komt het politiecollege in vergadering bijeen en beslist verzoeker met ingang van 1 november 2013 structureel te detacheren naar het AIK Kortrijk.

Dit is de thans bestreden beslissing. Zij luidt als volgt:

“Onderwerp: Beslissing tot detachering naar A.I.K.

1. Wettelijke en reglementaire bepalingen
 - 1.1 Art. 96 Wet op de geïntegreerde politie
 - 1.2 Koninklijk Besluit dd. 26/03/2005 tot regeling van de structurele detacheringen van personeelsleden van de politiediensten en van soortgelijke toestanden
2. Uiteenzetting van de feiten, omstandigheden en gevolgen
 - 2.1 Art. 96 van de Wet op de geïntegreerde politie voorziet dat leden van de lokale politie worden gedetacheerd in de diensten van de federale politie belast met de steun aan de lokale politie zoals o.m. het CIC en AIK.
 - 2.2 Art. 21 § 1 5° van het Koninklijk Besluit van 26/03/2005 stelt de detacheringen naar het AIK gelijk met structurele detacheringen en regelt verder de statutaire en geldelijke gevolgen van dergelijke detacheringen.
 - 2.3 In het arrondissementeel protocolakkoord ondertekend door de Provinciegouverneur, de Procureur des Konings, de Gerechtelijk directeur, De Directeur coördinator en de korpschefs van het arrondissement dd. 12/01/2004 is voorzien in art. 3 dat per effectieve inzet van 4 FTE van de Federale Politie op het AIK de Lokale Politie effectief 1 FTE zal inzetten en dit naast de officier-vertegenwoordiger van de Lokale Politie op het AIK. (...)
 - 2.4 Het diensthoofd AIK Kortrijk stelt dat de invulling op datum van 26/09/2013 op het AIK door de Lokale Politie een deficit vertoont van -2 FTE. (...)
 - 2.5 De functiebeschrijvingen en competentieprofielen voor de leden van het AIK werden medegedeeld met nota van de Algemene Directie Personeel van de Federale Politie DGP/DPG 0105 dd. 15/01/2004. Deze nota wordt gevoegd als bijlage 3. Gezien zijn status van lid van het middenkader en als dusdanig als leidinggevend politieambtenaar lijkt het billijk om voor een hoofdinspecteur het profiel van 'informatiebeheerder' te hanteren.
 - 2.6 Op 05/01/2004 werd HINP Deceuninck voor het laatst geëvalueerd door zijn diensthoofd naar aanleiding van zijn kandidatuurstelling voor lid van het middenkader, Dit advies van het diensthoofd wordt gevoegd als bijlage 4. Tevens verkreeg hij op 20/03/2006 een planningsgesprek. (...)
 - 2.7 De titels en verdiensten van HINP Deceuninck kunnen als volgt vermeld worden:

- a. anno 1998 volgde hij met succes de opleiding tot inspecteur van (gemeente)politie. Uit het attest ad hoc (...) blijkt dat hij hierbij een aantal voor het AIK-profiel relevante opleidingen volgde zoals toegepast strafrecht en strafprocesrecht, toegepast gerechtelijk recht, toegepaste psychologie, sociale vaardigheden, analyse-synthese, criminele statistiek, informatica.
 - b. anno 1998 volgde hij met succes de vervolmakingscursus inzake de wet tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek (...).
 - c. anno 1999 volgde hij op het Ministerie van Binnenlandse zaken met succes een meerdaagse cursus Politie Informatica Project (PIP)-systeembeheerder. Tevens anno 1999 volgde hij aan de West-Vlaamse Politieschool (WPS) een vervolmakingscursus PIP (...).
 - d. in 2000 behaalde hij het brevet van Officier van Gerechtelijke Politie, Hulpofficier van de Procureur des Konings. Uit het attest ad hoc (...) blijkt dat hij hierbij een aantal voor het AIK-profiel relevante opleidingen volgde zoals strafrecht en strafprocesrecht, bijzondere wetten, verslaggeving en processen-verbaal.
 - e. ingevolge het volgen van bovenvermelde opleidingen fungeerde hij vanaf 2002 naast interventielid in tweede rangorde als APO-beheerder (Autonome Politiezone Afhandeling). Dit wordt bevestigd in het advies van zijn diensthoofd dd. 05/01/2004 en nogmaals geofficialiseerd in zijn planningsgesprek dd. 20/03/2006 (...). De omzendbrief COL 8/2005 (bijlage 10) stelt hieromtrent in pt. 4.4,1 dat in elk lokaal politiekorps minstens één ervaren en leidinggevend politieambtenaar wordt aangeduid als APO-verantwoordelijke om het verloop van de in APO behandelde zaken op te volgen.
Dit veronderstelt een doorgedreven kennis van het door de lokale politie gebruikte informaticaplatform Integrated System for Local Police (ISLP modules melding - interventies afhandeling - kantschriften) - voorheen Politie Informatica Project PIP genoemd - en dit teneinde opzoekingen te kunnen doen en relaties te kunnen leggen.
- 2.8 Anno 1999 volgden te samen met HINP Deceuninck de hiernavermelde personeelsleden de meerdaagse cursus Politie Informatica Project - systeembeheerder Commissaris Baertsoen, HINP Decaluwé, INP Henny Declercq en Calog-medewerkster assistente Gokelaere. Commissaris Baertsoen komt omwille van zijn graad niet in aanmerking voor detachering naar AIK vermits slechts één officier vanuit de lokale politie gedetacheerd wordt en dit in casu een officier van de PZ Vlas betreft (KB in ref 2). INP Henny Declercq maakte per 01/01/2007 mobiliteit naar Federale Gerechtelijke Politie Gent. Assistente Gokelaere werd bij de inplaatsstelling van de politiezone gezien haar burgerstatuut geïntegreerd in de ondersteunende diensten (Personeel, Logistiek en financiën) en verloor aldus sinds 2001 elke operationele voeling met het informaticaplatform. HINP Decaluwé tenslotte functioneert thans als hoofdinspecteur binnen de interventiedienst doch combineert in zijn hoofd niet alle andere door HINP Deceuninck gevolgde opleidingen en (APO-) ervaring.
- 2.9 De hiernavermelde personeelsleden fungeerden tevens als APO-beheerder : HINP Vandekerckhove van bij de inplaatsstelling van de politiezone begin 2002 tot 01/04/2004. HINP Bonte werd per 01/04/2004 officieel aangesteld als APO-beheerder en vervult tot op heden nog steeds deze functie. Hij heeft echter in het verleden niet de

meerdaagse opleiding Politie Informatica Project - systeembeheerder gevolgd noch de vervolmakingscursus PIP aan de WPS. HINP Deceuninck bleef in tweede rangorde (doublure) als APO-beheerder optreden tot september 2006.

- 2.10 Op basis van art. 44/4 van de Wet op het Politieambt (WPA) zenden de politiediensten ambtshalve en rechtstreeks de inlichtingen en gegevens bedoeld in art. 44/1 WPA aan de nationale gegevensbank (ANG) toe. Hiertoe dient de politiezone te beschikken over een functioneel beheerder. Deze persoon dient de opleiding OPI-ANG-ISLP-Functioneel beheerder (126 u.) te volgen.

Van bij de inplaatsstelling van de politiezone in 2002 fungeerden steeds 1,5 FTE als functioneel beheerder. Aanvankelijk betrof dit CP Baertsoen (parttime) en INP Van der Veen (fulltime). INP Van der Veen ging per 01/07/2006 op pensioen. Hij werd in zijn functie opgevolgd door HINP Debusschere.

INP Blondelle initieel behorend tot de lokale recherche werd omwille van medische beperkingen vanaf 01/08/2003 ingezet op het Lokaal Informatie Kruispunt (LIK). Hij volgde de opleiding tot functioneel beheerder van 09/02/2004 tot 31/03/2004. In het raam van het arrondissementeel protocolakkoord ondertekend door de Provinciegouverneur, de Procureur des Konings, de Gerechtelijk directeur, De Directeur coördinator en de korpschefs van het arrondissement dd. 12/01/2004 inzake de werking van het AIK werd INP Blondelle vanaf 01/05/2004 halftijds gedetacheerd naar het AIK te Kortrijk. Onderwijl werd het diensthoofd van de lokale recherche (CP Le Bacq) op pensioen gesteld en werden diens taken verder behartigd door CP Baertsoen dewelke tevens verantwoordelijk was voor de supervisie op het functioneel beheer, de wijkwerking en het systeembeheer van het informaticaplatform ISLP. 1,5 FTE voor functioneel beheer (gesuperviseerd door CP Baertsoen) bleek een kritische onderdrempel.

Vanaf 2009 vroeg HINP Debusschere enkele malen mobiliteit naar een andere eenheid aan waarbij hij onrechtstreeks te kennen gaf dat hij de politiezone wenste te verlaten. Voor de continuïteit en de goede werking van het LIK werd assistente Joke Schaubroeck ingewerkt in de materie. Zij volgde in 2009 de opleidingen OPI-ANG-Basistheorie en OPI-ANG-Basisexploitatie. HINP Debusschere was met ziekteverlof van 06/08/2010 tot 25/04/2011 en maakte per 01/05/2011 mobiliteit naar de Federale Politie. Om de goede werking van het LIK blijvend te garanderen werd assistente Schaubroeck vanuit de politiezone toegelaten om de opleiding OPI-ANG-ISLP-assistent functioneel beheerder te volgen van 14/09/2011 tot en met 16/11/2011. Aldus beschikt de politiezone vanaf eind 2011 opnieuw over 1,5 FTE (assistent) functioneel beheerders hetgeen zoals supra reeds gezegd een kritische onderdrempel betreft. Assistente Schaubroeck neemt een sleutelpositie binnen het LIK in en komt derhalve niet in aanmerking om naar het AIK gedetacheerd te worden. Op 16/11/2010 bereikte INP Blondelle de pensioengerechtigde leeftijd. Afhankelijk van zijn preciaire medische gezondheidstoestand (diverse medische ingrepen gevolgd door langdurige afwezigheden om gezondheidsredenen) kan hij van vandaag op morgen met pensioen gaan. Hij heeft trouwens te kennen gegeven dat zijn effectieve op pensioenstelling in de nabije toekomst mag verwacht worden. Met het oog op de verdere geïntegreerde werking van het AIK behoort het om tijdig in diens

- vervanging op het AIK te voorzien.
- 2.11 Het correct vatten van de gegevens in ANG is de taak van de (assistent) functioneel beheerders. De korpsleiding is echter de mening toegedaan dat het verzamelen, analyseren en vergelijken van de ontvangen informatie op het AIK en het leggen van operationele verbanden tussen deze diverse feiten het best geschiedt door een politionele bril m.a.w. door een lid van het operationeel kader. Omwille van deze reden werd INP Blondelle reeds op 01/05/2004 parttime gedetacheerd naar het AIK te Kortrijk en opteert het politiecollege thans weerom om in zijn vervanging te voorzien door een personeelslid van het operationeel kader.
- 2.12 In een systematische vergelijking van enerzijds het vereiste competentieprofiel van informatiebeheerder AIK en anderzijds de titels en verdiensten en de laatste evaluatie van HINP Deceuninck (...) blijkt dat HINP Deceuninck over de vereiste kennis en kwaliteiten beschikt om zijn taak op het AIK optimaal te kunnen uitvoeren en dat hij als enige politieambtenaar van het korps met succes een combinatie van een aantal relevante functionele vormingen volgde (zoals PIP-systeembeheerder en vervolmakingscursus PIP, opleiding tot inspecteur van politie, brevet van Officier van Gerechtelijke Politie, Hulpofficier van de Procureur des Konings) gecombineerd met de nuttige ervaring van 5 jaar als (tweede) APO-beheerder.
3. Motivering van de structurele detachering
- Overwegende dat art. 96 van de Wet op de geïntegreerde politie voorziet dat leden van de lokale politie worden gedetacheerd in de diensten van de federale politie belast met de steun aan de lokale politie;
- Overwegende dat het Koninklijk Besluit van 26/03/2005 in zijn art. 21 § 1 5° de detacheringen naar het AIK gelijkstelt met structurele detacheringen en verder de statutaire en geldelijke gevolgen van dergelijke detacheringen regelt;
- Overwegende dat volgens het arrondissementeel protocolakkoord van januari 2004 op heden nog 2 FTE voor personeelsleden afkomstig van de lokale politie op het AIK te Kortrijk niet ingevuld is ;
- Overwegende dat het aan het politiecollege toekomt om na advies van de korpschef te beslissen over structurele detacheringen of soortgelijke toestanden;
- Overwegende dat de korpschef op 15/10/2013 zijn advies terzake aan de voorzitter van het politiecollege heeft toegestuurd en dat een kopie van dit advies aan HINP Deceuninck tegen ontvangstbewijs ter hand werd gesteld op 16/10/2013;
- Overwegende dat alle bijkomende kosten verbonden aan deze structurele detachering zoals verplaatsingskosten van en naar het werk en maaltijdkosten krachtens het Koninklijk Besluit vermeld in ref. 1.4 vergoed worden;
- Overwegende dat HINP Deceuninck door het politiecollege in zitting van 22/10/2013 terzake werd gehoord in zijn middelen van verweer en dat hij zich beperkte tot het overhandigen van een verweerschrift van 12 pagina's zonder bijkomende toelichting ;
- Overwegende dat de huidige beslissing tot detachering niet gericht is op het ondervangen van een tijdelijk personeelstekort op het AIK maar wel conform art. 105bis WGP en ptn. 1.1,1.4 en 3 van het Arrondissementeel Protocolakkoord (...) bedoeld is om de geïntegreerde werking van het AIK - zijnde een kritieke succesfactor

én wettelijke verplichting - te verzekeren;

Overwegende dat het Arrondissementeel Protocolakkoord een daadwerkelijk engagement inhoudt van de lokale politiezones versus de mandaathouders van de Federale Politie, de Procureur des Konings en de Gouverneur en derhalve niet vrijblijvend is;

Overwegende dat de gemeenschappelijke en dwingende richtlijn MFO-6 betreffende de werking en organisatie van de AIK's (...) in pt 3.2 voorziet dat bij de inzet van het personeel van de lokale politie rekening zal gehouden worden met het kennis- of ervaringsniveau inzake verwerking van politionele informatie en met de analyse- en synthesesecapaciteit;

Overwegende dat assistente Joke Schaubroeck recent een diploma assistent functioneel beheerder behaalde doch dat zij noch de cursus PIP-systeembeheerder volgde en evenmin nuttige ervaring kan voorleggen inzake APO-beheer;

Overwegende dat zij gezien haar gevolgde opleiding een sleutelfunctie inneemt in het LIK en derhalve niet in aanmerking komt om naar een andere dienst te worden herplaatst of gedetacheerd;

Overwegende dat het thans parttime gedetacheerde personeelslid vanuit de politiekezone naar het AIK met name INP Marc Blondelle inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en recent te kennen heeft gegeven dat, afhankelijk van de evolutie van zijn lichamelijke gezondheid, zijn effectieve oppensioenstelling in de nabije toekomst plots een feit kan zijn;

Overwegende dat het met het oog op de verdere geïntegreerde werking van het AIK behoort om tijdig in diens vervanging te voorzien;

Overwegende dat de taakinhoud van informatiebeheerder op het AIK het meest efficiënt kan uitgeoefend worden door een lid van het operationeel kader;

Overwegende dat een eventuele tijdelijke meerinzet vanwege de politiekezone op het AIK kan gecompenseerd worden bij middel van andere solidariteitsmechanismen zoals onder meer een tijdelijke verlaging van de inzet van gehypothekeerde capaciteit ten voordele van de Federale Politie of een verhoogde inzet van leden van het federaal interventiekorps ten voordele van de lokale politiekezone;

Overwegende dat de nota DOP/DPG 0105 dd. 15/01/2004 (12 pagina's) enkel gericht is aan de directies DCA, DGJ en DGS van de Federale Politie en dat derhalve de verwijzing naar de mobiliteitsregeling enkel van toepassing is voor de leden van de Federale Politie en niet voor de detacheringen van leden van de lokale politie op het AIK;

Overwegende dat HINP Deceuninck in zijn opleiding tot inspecteur van Politie met succes de vakken analyse-synthese en criminele statistiek volgde;

Overwegende dat uit een systematische vergelijking van enerzijds de vereisten van het competentieprofiel van informatiebeheerder AIK en anderzijds de titels en verdiensten en de laatste evaluatie van HINP Deceuninck (...) blijkt dat HINP Deceuninck over de vereiste kennis, kwaliteiten en nuttige ervaring beschikt om zijn taak op het AIK optimaal te kunnen uitvoeren en dat hij als enige politieambtenaar van het korps met succes een combinatie van een aantal relevante functionele vormingen volgde en dat het behoort om de investering in deze technische opleidingen maximaal te laten renderen;

Overwegende dat een opleiding tot PIP-systeembeheerder (voorloper

van het huidige Integrated System for the Local Police) relevant is vermits zowel in het competentieprofiel als in de ministeriele omzendbrief MFO-6 duidelijk gesteld wordt dat het kennis - of ervaringsniveau inzake verwerking van politionele informatie en een goede beheersing van de bureauticatoepassingen noodzakelijk voor het uitoefenen van de functie vereist zijn;

Overwegende dat derhalve een doorgedreven kennis van de informaticatool aangewend door de Lokale Politie (en in de nabije toekomst mogelijks evenzeer door de Federale Politie) ongetwijfeld een meerwaarde uitmaakt voor uw inzet op het AIK;

Overwegende dat de korpschef noodgedwongen dient terug te grijpen naar het advies van 05/01/2004 vermits dit de laatste officiële beoordeling betreft die in het raam van huidige beslissing mag aangewend worden;

Overwegende dat de nieuwe evaluatieprocedure pas in het korps werd geïntegreerd begin 2006 (zie hiervoor uw planningsgesprek dd. 20/03/2006) en dat derhalve zijn eerste officiële evaluatie volgens het nieuwe systeem pas zou geschieden twee jaar later, t.t.z. begin 2008;

Overwegende dat bovenvermeld planningsgesprek dd. 20/03/2006 gevoegd wordt vermits in pt. 3.8.5 nogmaals bevestigd wordt dat HINP Deceuninck het APO- en EVPV-beheer diende te verzekeren conform de richtlijnen van het Parket ;

Overwegende dat HINP Deceuninck aldus het best gekwalificeerd is om naar de diensten van het AIK te worden afgedeeld ;

Overwegende dat het diensthoofd van het AIK door de korpschef werd geïnterpelleerd met betrekking tot huidig voorstel en dat deze laatste in zijn schriftelijk advies dd. 02/10/2013 mededeelt geen bezwaren te hebben tegen een eventuele detachering van HINP Deceuninck naar het AIK te Kortrijk (...).

4. Beslissing

Om bovenvermelde redenen beslist het politiecollege na HINP Deceuninck in zijn middelen van verweer te hebben gehoord op 22/10/2013 om HINP Deceuninck overeenkomstig de wetgeving in referte 1 en 2 vanaf 01/11/2013 voor onbepaalde duur te detacheren naar het arrondissementeel informatiekruispunt (AIK) te Kortrijk.

5. Hoorzitting

HINP Deceuninck werd door het politiecollege dienaangaande in zijn opmerkingen gehoord op 22/10/2013. Hij beperkte zich tot het overhandigen van een verweerschrift van 12 pagina's zonder bijkomende toelichting.

(...)”.

Verzoeker neemt op 24 oktober 2013 kennis van deze beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernst van de middelen

A. Tweede middel

4.1. Standpunt van de partijen

4.1.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht:

Verzoeker heeft op de hoorzitting van 22 oktober 2013 een zeer omstandige verweernota (12 pagina's) neergelegd om het advies van de korpschef te ontkrachten. De doelstelling van de hoorplicht is om aan de belanghebbende de mogelijkheid te bieden om een voor hem ongunstige beslissing te voorkomen, en om te vermijden dat het bestuur zonder kennis van zaken een beslissing zou nemen. De Raad van State heeft er al meermaals op gewezen dat de hoorplicht impliceert dat men de mogelijkheid moet krijgen om op doelmatige of zinvolle wijze zijn standpunt kenbaar te maken. In casu stond de beslissing evenwel reeds vast vooraleer verzoeker werd gehoord. Het was algemeen bekend binnen de politiezone dat verzoeker opnieuw gedetacheerd zou worden. Een vergelijking van het advies van de korpschef en de bestreden beslissing maakt duidelijk dat aan het advies geen enkele letter en/of leesteken werd gewijzigd. De schriftelijke opmerkingen van verzoeker werden niet behandeld in de bestreden beslissing. Heeft het politiecollege die opmerkingen wel gelezen? Bovendien is de tijdspanne waarbinnen de bestreden beslissing werd genomen na het horen van verzoeker een duidelijke indicatie dat er niet op een deugdelijke wijze met de schriftelijke

bemerkingen van verzoeker werd omgegaan: tijdens hetzelfde politiecollege van 22 oktober 2013 werd de beslissing genomen. In het arrest nr. 222.792 heeft de Raad geoordeeld dat het feit dat de beslissing onmiddellijk na het verhoor genomen werd niet bewijst dat het verhoor nutteloos is geweest. Dit standpunt kan hier niet gevolgd worden vermits verzoeker een gemotiveerde nota van 12 pagina's heeft neergelegd, terwijl de inhoud van die nota totaal niet behandeld werd in de bestreden beslissing. Het komt de verwerende partij toe aan te tonen dat zij die nota geanalyseerd en besproken heeft en dat zij de argumentatie heeft weerlegd. Dit blijkt in ieder geval niet uit de bestreden beslissing, die een identieke kopie is van het advies van de korpschef.

4.1.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende:

Verzoeker werd bij brief van 16 oktober 2013 opgeroepen om gehoord te worden op 22 oktober 2013 door het politiecollege en bij die gelegenheid legde hij een verweerschrift met bijlagen neer als antwoord op het voorstel en advies van de korpschef, en hij heeft dit niet mondeling toegelicht. De bestreden beslissing werd de dag nadien genomen.

Aan de door verzoeker vermelde doelstellingen van de hoorplicht werd in casu voldaan. Hij was in de mogelijkheid om met kennis van zaken een naar zijn oordeel mogelijks ongunstige beslissing te voorkomen, en de verwerende partij kon hiervan kennis nemen.

Het is niet zo dat er reeds werd beslist tot detachering voor de hoorzitting. Integendeel, de vijf aanwezige burgemeesters die dit politiecollege samenstellen hebben daarna beraadslaagd, en er werd pas beslist de dag nadien (en dus niet dezelfde dag zoals verzoeker ten onrechte stelt in zijn verzoekschrift), zodat van een gebrek aan reflectie geen aanwijzing is. De bewijslast terzake rust op verzoeker. Dat er met het verweerschrift werd rekening gehouden blijkt uit het feit dat de bestreden beslissing dateert van nadien en dat in die beslissing naar het verweerschrift werd verwezen, evenals overigens reeds in de notulen van de hoorzitting van 22 oktober 2013. Op 23 oktober 2013 was er slechts 1 agendapunt op het politiecollege.

In tegenstelling tot de motiveringsplicht die geldt voor jurisdictionele beslissingen moet een actief bestuur, om te voldoen aan de formele

motiveringsverplichting bepaald in de wet van 29 juli 1991 - behoudens andersluidende bepaling die in deze niet voorhanden is - niet elk bezwaar of verweermiddel dat wordt aangevoerd door de bestuurdde weerleggen. Het volstaat dat de motivering op zichzelf bekeken afdoende is, zonder dat er expliciet moet worden geantwoord op de grieven van de bestuurdde. Het is noodzakelijk en voldoende dat de beslissing de redenen doet kennen die haar verantwoorden. Dat de argumentatie van verzoeker werd betrokken bij het nemen van de beslissing kan ook impliciet blijken. In casu worden de zaken die verzoeker in zijn verweerschrift aankaart trouwens voldoende weerlegd in de motivering van de bestreden beslissing.

Van een vooraf algemeen bekend feit is geen sprake noch enig bewijs. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verweerschrift van verzoeker. Verzoeker vond het op de hoorzitting van 22 oktober 2013 niet nodig om enige mondelinge toelichting te verschaffen bij het verweerschrift. Het is uiteraard niet omdat een actief bestuur de motivering van een advies of voorstel overneemt dat er geen rekening werd gehouden met het verweerschrift van verzoeker, en dat dit niet zou zijn gelezen. Van een 'blindelingse' overname is geen bewijs.

4.2. Beoordeling

4.2.1. Verzoeker voert in essentie aan dat de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden werden doordat hij niet de mogelijkheid gekregen heeft zijn standpunt op nuttige wijze kenbaar te maken. Weliswaar werd hij uitgenodigd voor een hoorzitting en heeft hij de mogelijkheid gekregen een verweerschrift neer te leggen, maar daarmee werd geen rekening gehouden omdat de beslissing vooraf reeds vaststond. Verzoeker leidt dit af uit het feit dat de bestreden beslissing genomen werd tijdens dezelfde vergadering van het politiecollege waarin de hoorzitting plaatsvond en het feit dat de bestreden beslissing in niets verschilt van het advies van de korpschef, en dat er onder meer niet uit blijkt dat de schriftelijke opmerkingen van verzoeker werden behandeld. Het komt de verwerende partij toe te bewijzen dat zij het verweerschrift in haar

besluitvorming betrokken heeft. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat zij dit gedaan heeft.

In zoverre in het middel gesteld wordt dat de bestreden beslissing genomen is op dezelfde dag als de hoorzitting (onmiddellijk er na) mist het feitelijke grondslag: de hoorzitting vond plaats op 22 oktober 2013 en bij die gelegenheid heeft het politiecollege bevestigd dat zij een verweerschrift van verzoeker ontvangen heeft. De bestreden beslissing werd de dag nadien, op 23 oktober 2013, genomen.

De vergelijking van het advies van de korpschef en de bestreden beslissing toont aan dat deze teksten nagenoeg identiek zijn. In de bestreden beslissing wordt enkel - nadat de motieven van de bestreden beslissing uiteengezet zijn (onder punt 3) en de beslissing genomen is (onder punt 4) - onder punt 5 'Hoorzitting' melding gemaakt van het volgende:

“HINP Deceuninck werd door het politiecollege dienaangaande in zijn opmerkingen gehoord op 22/10/2013. Hij beperkte zich tot het overhandigen van een verweerschrift van 12 pagina's zonder bijkomende toelichting.”.

Het uittreksel van de notulen van het politiecollege van 23 oktober 2013 is identiek: uit de notulen blijkt dat eerst de motieven uiteengezet worden op grond waarvan verzoeker gedetacheerd wordt en vervolgens in de laatste overweging nog het volgende wordt gesteld:

“Overwegende dat hoofdinspecteur Deceuninck uitgenodigd werd naar het politiecollege van 22 oktober 2013 om te worden gehoord omtrent het voorstel tot detachering naar het AIK te Kortrijk; Hij overhandigde een verweerschrift van 12 bladzijden zonder dit te hebben toegelicht;”.

Uit het voorgaande blijkt dat de stelling van verzoeker dat de beslissing reeds vooraf (dit wil zeggen: vóór de hoorzitting) vaststond niet onwaarschijnlijk is. Uit niets blijkt dat het politiecollege het verweerschrift van verzoeker daadwerkelijk in zijn besluitvorming betrokken heeft. Zowel uit de notulen als uit de bestreden beslissing blijkt dat het college het verweerschrift in ontvangst genomen heeft en daarbij vastgesteld heeft dat verzoeker dit verweerschrift niet heeft toegelicht. Aldus wordt de indruk gewekt dat het

politiecollege gemeend heeft met het verweerschrift geen rekening te moeten houden omdat verzoeker het niet toegelicht heeft.

De verwerende partij kan niet gevolgd worden dat het verzoeker toekomt te bewijzen dat het politiecollege het verweerschrift niet betrokken heeft in de besluitvorming. Op het politiecollege rust de plicht om aan de hand van de notulen van de vergadering aan te tonen dat zij de argumenten van verzoeker in zijn beoordeling betrokken heeft. Zoals reeds gesteld blijkt uit die notulen enkel dat het politiecollege het verweerschrift in ontvangst genomen heeft en dat het vastgesteld heeft dat verzoeker dit verweerschrift niet heeft toegelicht. Uit niets blijkt dat het politiecollege de argumenten uit dit verweerschrift beoordeeld en in de besluitvorming betrokken heeft.

Wil de hoorplicht zinvol zijn dan dient het bestuur de argumenten van de betrokkene in zijn besluitvorming te betrekken. Concreet betekent dit dat het hierover beraadslaagt en oordeelt waarom deze argumenten al dan niet een invloed hebben op de voorgenomen beslissing. Zoals reeds gesteld, blijkt uit niets dat het politiecollege aldus heeft gehandeld, zodat de hoorplicht geschonden werd. Het tweede middel is dan ook ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. Standpunt van de partijen

5.1.1. Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, voert verzoeker aan dat het nadeel zich, onder meer, uit op moreel, professioneel en familiaal vlak. Op moreel vlak voelt verzoeker zich zeer zwaar getroffen door de bestreden beslissing die een regelrechte kaakslag is voor verzoeker en de zoveelste slinkse poging van de verwerende partij om verzoeker te verhinderen zijn initiële functie als HINP bij de interventiedienst te hernemen. De inmiddels aangehaalde procesgang ingaande op 2009 voor de Raad en de bekomen arresten van de Raad (nr. 213.924 en 222.792) met verzoeker als "lijdend" voorwerp zijn hiervan nogmaals het bewijs.

De bestreden beslissing belet verzoeker om zijn onberispelijke carrière voort te zetten binnen de diensten van de verwerende partij. De

schandvlek van de bestreden beslissing kan voor verzoeker niet zomaar met een annulatiearrest worden weggenomen.

HINP (OGP) is een leidinggevende functie. Verzoeker was poulechef van de interventiedienst die de leiding had van enkele inspecteurs, terwijl de thans toegewezen functie (AIK) een louter administratieve job, en dus een degradatie is.

Verzoeker wordt door de toewijzing van een dergelijke verlaagde functie niet alleen moreel, maar ook professioneel gekrenkt.

Anderzijds is de administratieve "heksenjacht" lastens verzoeker reeds bezig sedert de eerste beslissing van detachering naar het AK te Kortrijk van 18.11.2008... dus 6 jaar! Dit laat ongetwijfeld sporen na op familiaal vlak. Verzoeker kan op geen enkele wijze aan zijn familie nog hard maken dat hij nog ernstig wordt genomen door de verwerende partij.

Verzoeker dient niet langer te dulden dat dergelijke uitermate ongunstige toestand blijft bestaan tot een eventueel later tussen te komen annulatie-arrest hem in het gelijk stelt, zodat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden erkend.

5.1.2. De verwerende partij antwoordt hierop dat verzoeker zich zeer zwaar moreel getroffen weet door de bestreden beslissing een bewering is, en mogelijks een (onterechte) subjectieve perceptie. Het is in alle redelijkheid geen 'kaakslag' noch een 'schandvlek' als een personeelslid binnen de meergemeentenzone tot wiens korps hij behoort naar het AIK van het arrondissement waartoe de meergemeentenzone behoort wordt gedetacheerd.

Dat de twee vorige detacheringsbeslissingen door de Raad van State werden vernietigd, betekent niet dat de thans bestreden beslissing een 'slinkse' poging is van de verwerende partij om aan verzoeker te verhinderen om zijn functie weer op te nemen. Een onwettigheid die werd vastgesteld omtrent vorige, en om die reden vernietigde beslissingen, bewijst bij het nemen van een latere beslissing, waarbij het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad van State wordt gerespecteerd, niet dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk is in hoofde van verzoeker.

Er moet overigens een onderscheid worden gemaakt tussen het beoordelen van de wettigheid van de bestreden beslissing en het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het bestaan van een dergelijk nadeel heeft geen uitstaans met de aard van de tegen de bestreden beslissing aangevoerde onwettigheid. De bestreden beslissing belet niet dat verzoeker verder zijn carrière kan vervolgen conform zijn statuut.

Dat verzoeker tot eind 2006 één van de 4 poulechefs was van de interventiedienst betekent enkel dat hij een groepje van 5 inspecteurs aanstuurde. De interventiedienst van deze politiezone belooft slechts 24 inspecteurs, die zijn onderverdeeld in 4 poules van 6 personeelsleden, inbegrepen de poulechef. Het is overigens de dienst recherche, en niet de interventiedienst - welke laatstgenoemde eerder de dagdagelijkse interventies doet - van de zone die de zwaardere en zware misdrijfdoossiers behandelt. Het is dus overtrokken waar verzoeker stelt dat zijn huidige takenpakket bij het AIK te Kortrijk in het niets verdwijnt in vergelijking met zijn vroegere activiteit.

Het nadeel op familiaal vlak dat verzoeker uiteenzet in het schorsingsverzoek overtuigt evenmin. Het is trouwens niet verduidelijkt over welke familieleden verzoeker het heeft.

Er is geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen of voldoende aannemelijk gemaakt dat het gevolg is van de bestreden beslissing. Net zoals de schorsingsvordering die verzoeker - die het nadien blijkbaar niet nodig vond om tegen het detacheringbesluit van 27 juni 2011 een schorsingsvordering in te stellen - had ingesteld tegen de detacheringsbeslissing van 18 november 2008 werd afgewezen, dient de schorsingsvordering thans ook te worden afgewezen wegens een gebrek aan bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat in zijn hoofd het gevolg zou zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

5.2.Beoordeling

5.2.1. Het is niet bewezen dat de verwerende partij op “slinkse” wijze poogt verzoeker uit de politiezone te verwijderen. Vastgesteld moet echter worden dat de verwerende partij voor de derde maal poogt om verzoeker te detacheren

naar het AIK te Kortrijk en dat na vernietiging van de eerste twee pogingen, de thans bestreden beslissing alweer onwettig is. Zonder dat verzoeker een recht op zijn functie van HINP in de interventiedienst kan doen gelden, is het toch overduidelijk dat hij die functie binnen de politiezone verkiest boven de detachering naar een louter administratieve functie in het AIK. Hij kan dit terecht als een degradatie beschouwen, aangezien hij voorheen een leidinggevende functie bij de interventiedienst had.

Wanneer een bestuur er ten derde male niet in slaagt een wettige beslissing te nemen over de detachering van een personeelslid die hierom niet vraagt en die deze detachering terecht als een degradatie beschouwt, gelet op de inhoud van de nieuwe functie, dient geoordeeld dat verzoeker niet langer dan strikt noodzakelijk de nadelige werking van de bestreden beslissing moet ondergaan.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient in deze omstandigheden aanvaard.

6. Hieruit volgt dat voldaan is aan de bij artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het politiecollege van de politiezone MIDOW van 23 oktober 2013 waarbij “verzoeker vanaf 1 november 2013 voor onbepaalde duur gedetacheerd wordt naar het AIK te Kortrijk”.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen